

Στην περιοχή, οι συνταξιούχοι είναι μια ξεχασμένη ομάδα.

Καταρχάς, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν οκτώ συνταξιοδοτικοί νόμοι σε ισχύ στην περιοχή. Κανένα από αυτά δεν είναι προς το συμφέρον των πραγματικών συνταξιούχων. Ως εκ τούτου, χάρη στον νόμο αριθ. 9 του 2014, η κατάσταση των συνταξιούχων της κεντρικής κυβέρνησης είναι πολύ διαφορετική από εκείνη των συνταξιούχων στην περιοχή του Κουρδιστάν. Ζουν κάτω από τη σκιά και την εξουσία της περιοχής την άνοιξη της συνταξιοδότησης, με την έννοια ότι έχουν πολύ περισσότερα νομικά δικαιώματα και διαφορές σε σύγκριση με εκείνους που έχουν απολυθεί ή προσληφθεί στην περιοχή, όπως:

1. Οι δάσκαλοι και οι υπάλληλοι συνταξιοδοτούνται και λαμβάνουν σύνταξη περίπου 80% των μισθών τους και η σύνταξή τους δεν είναι μικρότερη από 400000 ιρακινά δηνάρια.
2. Όταν συνταξιοδοτηθούν, λαμβάνουν 18 μήνες ανταμοιβής.
3. Τα ιδιωτικά συνταξιοδοτικά ταμεία δεν έχουν καμία σχέση με τον μηνιαίο μισθολογικό κατάλογο των εργαζομένων. Λαμβάνουν τους μισθούς τους κάθε έξι μήνες.
4. Μπορούν να δανειστούν 25 εκατομμύρια δηνάρια για να τα χρησιμοποιήσουν για τη βελτίωση της κατάστασης της υγείας τους και άλλων αναγκών. Πρόσφατα, το ιρακινό Συμβούλιο Υπουργών εξέδωσε μια σειρά νέων αποφάσεων για την παροχή περισσότερων υπηρεσιών στους συνταξιούχους και την αποζημίωσή τους για τα χρόνια υπηρεσίας τους και όλες τις προσπάθειές τους.

Οι αποφάσεις είναι οι ακόλουθες:

1. Σε κάθε συνταξιούχο που δεν έχει λάβει γη πρέπει να δοθεί ένα κομμάτι οικιστικής γης.
2. Η Iraqi Airways θα μειώσει την τιμή των αεροπορικών εισιτηρίων κατά 25%.
3. Κάθε συνταξιούχος θα λάβει ένα χρηματικό ποσό ως ανταμοιβή για αυτόν τον μήνα.

Εκτός από αυτά τα νόμιμα δικαιώματα και προνόμια, όλοι οι μισθοί των συνταξιούχων έχουν μετατραπεί σε ηλεκτρονικές κάρτες. Δεν έχουν κανένα πρόβλημα και δυσκολία να πάρουν τους μισθούς τους και δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ τους εκτός από τα χρόνια των υπηρεσιών τους, των βαθμών, των καθηκόντων και των προσπαθειών τους. Αυτό σημαίνει ότι αντιμετωπίζονται δίκαια και ισότιμα από την κυβέρνησή τους. Από την άλλη, στην περιοχή μας, οι δάσκαλοι και οι υπάλληλοί μας συνταξιοδοτούνται το συντομότερο δυνατό χωρίς καμία ανταμοιβή όπως ακριβώς τιμωρούνται και στέλνονται πίσω στην πατρίδα τους χωρίς προνόμια και σεβασμό καθώς είναι επιπλέον και δεν χρειάζονται!

Θα είναι στις ακόλουθες συνθήκες:

- 1.1. Κατάργηση του προνομίου του πιστοποιητικού, το οποίο είναι άδικο, διότι το πιστοποιητικό είναι το κύριο μέσο με το οποίο

ένας εργαζόμενος ή εκπαιδευτικός μπορεί να υπηρετήσει τη χώρα του καθ 'όλη τη διάρκεια της ζωής του.

- 2.2. Επειδή ο υπάλληλος ή ο δάσκαλος είναι συνταξιούχος, αλλά εξακολουθεί να είναι υπεύθυνος για την ανατροφή της οικογένειας και των παιδιών του, η περικοπή του χρηματικού μεριδίου της συζύγου, του συζύγου και των παιδιών είναι από μόνη της παράνομη. Όταν συνταξιοδοτηθούν, θα λάβουν το 80% των μισθών τους. Μερικοί μπορεί να πάρουν 200 χιλιάδες δηνάρια. Ενώ ένας δάσκαλος που έχει υπηρετήσει για 40 χρόνια, η σύνταξή του είναι 918000 ιρακινά δηνάρια. Αυτό που είναι σημαντικό να αναφερθεί είναι ότι υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που έχουν συνταξιοδοτηθεί και έχουν πάρει 2.000.000 δηνάρια ενώ η σύνταξη του δασκάλου είναι 918000 δηνάρια, ποιος μπορεί να ζήσει ο δάσκαλος και να αντέξει οικονομικά το κόστος ζωής; 200 χιλιάδες δηνάρια μόνο μπορούν να είναι αρκετά για να ξοδέψουν για την αγορά ποτών και κέικ, τίποτα άλλο.
3. Όταν ένα άτομο συνταξιοδοτηθεί, θα λάβει μισθό μόνο έξι μηνών ως ανταμοιβή.
4. Δεν αναφέρω τις δυσκολίες της εποχής που πηγαίνουν στις τράπεζες για να πάρουν τη σύνταξή τους. Κανείς δεν μπορεί να αντέξει τη δυσκολία του. Πρόσφατα, το Δικαστικό Συμβούλιο κατήργησε τον νόμο αριθ. 27 του 2006 και αποφάσισε να εφαρμόσει τον νόμο αριθ. 9 του 2014, ο οποίος εξακολουθεί να ισχύει. Τέλος, αφήνω την παραπάνω σύγκριση στους αναγνώστες. Είμαι βέβαιος ότι, όπως είπα, ορισμένοι από τους συνταξιούχους έχουν ξεχαστεί στην περιοχή.

Από: Abdulwahid Muhammad